

Uitgifte

Repertoriumnummer 2017 /	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
Datum van uitspraak 27 november 2017	op € UR:	op € UR:	op € UR:
Rolnummer 17A256			

Vrederecht
van het eerste kanton
Sint-Niklaas

VONNIS

Op de openbare terechtzitting van **maandag zevententwintig november tweeduizend zeventien**, in de gerechtszaal van het vredegerecht van het eerste kanton Sint-Niklaas, werd door de h. Danny De Schepper, vrederechter, bijgestaan door de h. ..., griffier van het vredegerecht van voormeld kanton, het volgende vonnis uitgesproken:

INZAKE :

N.V. R., Incasso-onderneming,
met raadsman Me Ad1, advocaat;
eiseres;

TEGEN:

Mevr. X., ontlener,
met raadsman Me Ad2, advocaat;
verweerster;

Vooraf

De volgende relevante procedur stukken werden ingezien:

- De inleidende dagvaarding van 21.02.2017;
- De beschikking tot vaststelling van conclusietermijnen en rechtsdag (art. 747 §1 Ger.W.) van 13.03.2017;
- De conclusie van eiseres, per faxbericht overgemaakt op 15.05.2017 en ter griffie neergelegd op 16.05.2017;
- De syntheseconclusie van verweerster, ter griffie neergelegd op 13.06.2017.

Partijen werden bij monde van hun raadslieden gehoord op de openbare terechtzitting van 04.09.2017, waarna de zaak in beraad werd genomen.

De wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken werd nageleefd.

Motivering

I. Feiten en voorgaanden.

Op 07.01.2015 onderschreef verweerster bij de N.V. C. een kredietopening voor gezinsuitgaven voor een nominaal bedrag van € 1.250,00 via de terbeschikkingstelling van een kredietkaart en maandelijks terugbetaalbaar in functie van het opgenomen bedrag.

Op 11.03.2015 werd de kredietfaciliteit verhoogd tot € 2.500,00. Tevens onderschreef verweerster bij afzonderlijke overeenkomst een loonoverdracht.

Op 21.06.2016 stelde de N.V. C. verweerster aangetekend in gebreke omdat zij ondertussen een betalingsachterstand had opgebouwd van € 765,85. De N.V. C. maande verweerster aan om deze achterstand binnen de maand weg te werken bij gebreke waaraan zij aankondigde de kredietovereenkomst te zullen opzeggen.

De ingebrekestelling bleef echter zonder gevolg.

Op 24.07.2016 zou de N.V. C. de kredietovereenkomst hebben opgezegd. Het bundel van eiseres bevat echter geen opzegschrijven. Op dat ogenblik zou de totale schuld van verweerster al zijn toegenomen tot € 2.023,81 in hoofdsom, € 148,31 vervallen intresten en € 202,38 forfaitaire schadevergoeding.

Op 23.11.2016 droeg de N.V. C. haar schuldvordering over aan eiseres. Bij aangetekend schrijven van dezelfde dag stelde de N.V. C. verweerster in kennis van de overdracht van schuldvordering aan eiseres.

Vervolgens stuurde eiseres aan verweerster twee aanmaningen, respectievelijk op 02.12 en 30.12.2016.

Op 29.12.2016 stuurde verweerster aan eiseres een fax en aangetekend schrijven. Daarin betwistte zij de aanspraken van eiseres, stellende dat zij noch met eiseres, noch met de N.V. C. een overeenkomst had gesloten. Zij deelde mee onder geen enkel beding de zaak met eiseres te willen afhandelen.

Met haar aangetekende brief van 04.01.2017 legde eiseres aan verweerster de door haar ondertekende kredietovereenkomst voor. Eiseres herhaalde haar verzoek tot betaling van € 2.575,66.

Verweerster bleef echter bij haar standpunt en herhaalde op 10.01.2017 dat zij niet bereid was de zaak met eiseres af te handelen.

Nadat eiseres verweerster nogmaals had gewezen op de overdracht van de kredietovereenkomst, liet eiseres op 21.02.2017 overgaan tot dagvaarding.

II. Voorwerp van de vorderingen.

II.1. De hoofdvordering.

Bij inleidende dagvaarding van 21.02.2017 vordert eiseres van verweerster betaling van € 2.374,50, meer de nalatigheidsintresten aan 10 % vanaf 24.07.2016 tot de datum van betaling.

Eiseres vordert van verweerster tevens betaling van de gerechtskosten met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding, vast te stellen op € 780,00.

Zij vordert de uitvoerbaarheid bij voorraad van het tussen te komen vonnis.

II.2. De tegenvordering.

Bij conclusie, ter griffie neergelegd op 11.04.2017 stelt verweerster een tegeneis. Daarbij vordert zij de nietigverklaring van de kredietovereenkomst van 11.03.2015.

Verweerster vordert van eiseres betaling van de gerechtskosten, aan de zijde van verweerster vast te stellen op een rechtsplegingsvergoeding van € 780,00.

III. Beoordeling.

III.1. De kredietovereenkomst.

1. Verweerster betwist niet dat zij bij de N.V. C. een krediet heeft geopend van € 2.500,00. Zij stelt echter dat de formulering van het kredietaanbod en het afsluiten van de kredietovereenkomst niet is verlopen volgens de vereisten van de Wet van 12 juni 1991 op het Consumentenkrediet (WCK).

Volgens verweerster moet hierdoor worden besloten tot de nietigheid van de kredietovereenkomst, minstens tot de vermindering van haar verplichtingen tot de loutere terugbetaling van het geleende kapitaal.

Ondertussen is de WCK geïntegreerd in het Wetboek van economisch recht. De nieuwe regelgeving is echter pas in werking getreden op 01.04.2015. Nu de oorspronkelijke kredietovereenkomst dateert van 07.01.2015 en de verhoging van 11.03.2015, moeten nog de oudere regels van de WCK worden toegepast.

III.1.1. Art. 9 al. 1 WCK.

2. Art. 9 al. 1 WCK stelde:

“Het is verboden een kredietmiddel of een aanbod tot het sluiten van een overeenkomst naar de woonplaats, verblijfplaats of werkplaats van de consument te sturen, tenzij hieraan een uitdrukkelijk verzoek uitgaande van de consument voorafging en voor zover dit aanbod in deze hypothese overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 14 tot 16 van deze wet is tot stand gekomen.”

Volgens verweerster werd het kredietaanbod naar haar woonplaats verstuurd en werden alle documenten m.b.t. de kredietovereenkomst ter plaatse ingevuld. Bovendien blijkt uit het door eiseres voorgelegde stuk 17 (aanvraag om reserve te verhogen) dat slechts een krediet werd gevraagd van € 2.000,00, daar waar er een werd toegekend van € 2.500,00.

Bij toepassing van art. 85 WCK moet de overeenkomst volgens verweerster nietig worden verklaard, minstens moeten haar verplichtingen worden verminderd tot het ontleende bedrag en met behoud van het voordeel van de betaling in termijnen.

3. Verweerster betwist niet dat zij op 07.01.2015 met de N.V. C. een kredietovereenkomst "Direct Cash" heeft gesloten voor een bedrag van € 1.250,00. De rechtsgeldigheid van deze (eerste) kredietovereenkomst wordt niet betwist.

Op 10.03.2015 heeft de N.V. C. van verweerster een ondertekend document "Aanvraag om uw reserve te verhogen" ontvangen, strekkende tot een verhoging van het kredietbedrag tot € 2.000,00. Dit document moet worden beschouwd als een voorafgaand uitdrukkelijk verzoek tot verhoging van het kredietbedrag in de zin van voormeld art. 9 al. 1 WCK. Verweerster kan niet ernstig betwisten dat zij middels de ondertekening en toezending van het document uitdrukkelijk heeft verzocht om het kredietbedrag te verhogen.

Uiteindelijk heeft verweerster's anderendaags, op 11.03.2015, een nieuwe kredietovereenkomst ondertekend voor een kredietbedrag van € 2.500,00. Op de nieuwe kredietovereenkomst heeft verweerster eigenhandig de notie geschreven "gelezen en goedgekeurd voor 2500 euro op krediet". Verweerster wist dus zeer goed dat de kredietlijn verhoogd werd tot € 2.500,00 en dus niet tot € 2.000,00 zoals zij aanvankelijk had gevraagd. Dit neemt echter niet weg dat uit het document "aanvraag om uw reserve te verhogen" moet worden afgeleid dat de uitbreiding van de kredietlijn er is gekomen op uitdrukkelijk verzoek van verweerster zelf.

Aan de voorwaarde van art. 9 al. 1 WCK is voldaan.

III.1.2. Art. 10 al. 1 WCK.

4. Art. 10 al. 1 WCK bepaalt:

"De kredietgever en de kredietbemiddelaar moeten aan de consument die om een kredietovereenkomst verzoekt en, in voorkomend geval, de steller van een persoonlijke zekerheid, de juiste en volledige informatie vragen die zij noodzakelijk achten om hun financiële toestand en hun terugbetalingsmogelijkheden te beoordelen en, in ieder geval, hun lopende financiële verbintenissen. De consument en de steller van een persoonlijke zekerheid zijn ertoe gehouden daarop juist en volledig te antwoorden."

Verweerster houdt ten onrechte voor dat eiseres niet aan deze verplichting heeft voldaan. Op het document "aanvraag om uw reserve te verhogen" (stuk 17 van eiseres), wordt uitdrukkelijk de vraag gesteld naar de beroepssituatie, de woonsituatie en de maandelijkse inkomsten van verweerster.

Uit de door verweerster aangebrachte vermeldingen blijkt dat zij weliswaar invalide is, maar toch beschikt over een gezinsinkomen van € 1.850,00, aangevuld met € 237,00 kindergeld en € 195,00 onderhoudsbijdrage. Bovendien vermeldt verweerster dat zij in haar eigen huis woont waarvoor zij nog een hypothecaire lening afbetaalt met een maandelijkse afbetalingslast van € 411,55. Verweerster heeft 1 kind ten laste.

Volgens verweerster mocht eiseres bij het beoordelen van de terugbetalingsmogelijkheden van verweerster geen rekening houden met de kinderbijslag. Wanneer bij de beoordeling van de kosten van het gezin rekening wordt gehouden met het kind dat nog ten laste is, mag uiteraard langs de inkomstzijde ook rekening worden gehouden met de kinderbijslag die verweerster daarvoor ontvangt.

Uit de door verweerster opgegeven gegevens blijkt dus dat zij na betaling van haar hypothecaire lening nog over een maandelijks gezinsinkomen beschikt van € 1.870,45. Bovendien beschikt zij over een eigen woning. In deze omstandigheden moest de kredietverlener niet twijfelen aan de terugbetalingscapaciteiten van verweerster.

III.1.3. Art. 14 § 1 WCK.

5. Art. 14 § 1 WCK bepaalt:

“De kredietovereenkomst wordt gesloten door de ondertekening van alle contracterende partijen en wordt opgesteld op papier of een andere duurzame drager. Elke overeenkomstsluitende partij die een onderscheiden belang heeft evenals de kredietbemiddelaar krijgt een exemplaar van de kredietovereenkomst.

(...)

Bij een kredietopening moet de consument zijn handtekening laten voorafgaan door de vermelding van het kredietbedrag: “Gelezen en goedgekeurd voor ... euro op krediet.”. (...) In beide gevallen moet de consument er de vermelding van de datum en van het precieze adres van de ondertekening van het contract op aanbrengen.”

Verweerster stelt dat zij geen exemplaar van de kredietovereenkomst heeft gekregen.

6. Als stuk 3 legt eiseres een door verweerster en de kredietgever voor akkoord ondertekend “voorstel van kredietovereenkomst direct cash” voor.

Het document bevat o.a. de volgende vermelding:

“Dit kredietvoorstel is 20 dagen geldig vanaf de raadpleging van de Kredietcentrale voor Particulieren. Bij gebrek aan ondertekening binnen deze termijn, vervalt het voorstel en moet een nieuwe aanvraag worden ingediend. Na ondertekening van het huidige voorstel door de consument en na aanvaarding door N.V. C. wordt, zoals aangeduid in artikel 1 van de algemene voorwaarden vermeld op deze overeenkomst, het huidige document de overeenkomst voor opening van het krediet Direct Cash, waarop de huidige bijzondere en algemene voorwaarden van toepassing zijn.”

Zodra het document “Voorstel van kredietovereenkomst Direct Cash” door verweerster werd ondertekend en door N.V. C. aanvaard, kwam de overeenkomst tot stand. Met “het huidige document” wordt uiteraard het document bedoeld dat ondertekend wordt/is teruggestuurd. Het

kan dus niet anders dan dat verweerster een exemplaar van de kredietovereenkomst heeft gekregen. Anders had zij het immers nooit ondertekend kunnen terugzenden.

Bovendien bevat de kredietovereenkomst ook uitdrukkelijk de door art. 14 §1 WCK vereiste handgeschreven verklaring. Er is derhalve wel degelijk voldaan aan de vereisten van art. 14 §1 WCK.

III.1.4. Art. 14 §2 WCK en de verplichte vermeldingen in de kredietovereenkomst.

7 Art. 14 § 2 WCK stelt een aantal vermeldingen vast die moeten worden opgenomen in de kredietovereenkomst. Volgens verweerster voldoet de kredietovereenkomst niet aan de vereisten die door art. 14 § 2 WCK worden opgelegd.

1. Art. 14 § 2, 3°: De identiteit van de kredietgever en de identificatie van het bevoegde toezichthoudend bestuur.

De overeenkomst bevat in de aanhef alle nodige identificatiegegevens van de kredietgever. De identificatiegegevens van de bevoegde overheid zijn opgenomen in art. 23 van de algemene voorwaarden met referentienummer (...) (stuk 18 van eiseres). De kredietovereenkomst bevat de uitdrukkelijke vermelding: *“Ondergetekende, Mevr. X., verklaart dat hij/zij een exemplaar van de algemene voorwaarden heeft ontvangen, en dat hij/zij deze integraal aanvaardt”*.

2. Art. 14 § 2, 6°: Het kredietbedrag en de voorwaarden voor kredietopneming; de regeling toepasselijk in geval van verlies, diefstal of onrechtmatig gebruik van de kaart.

Het kredietbedrag en de voorwaarden voor kredietopneming zijn opgenomen in de eigenlijke kredietovereenkomst. De regels, toepasselijk in geval van verlies, diefstal of onrechtmatig gebruik van de kaart, zijn opgenomen in art. 6 van de algemene voorwaarden (...).

3. Art. 14 § 2, 8°: De debetrentevoet, de voorwaarden die de toepassing van deze rentevoet regelen en, voor zover beschikbaar, indices of referentierentevoeten die betrekking hebben op de aanvankelijke debetrentevoet, en de termijnen, voorwaarden en procedures tot wijziging ervan.

De overeenkomst bevat uitdrukkelijk de vermelding van het JKP (12,5 %) en van de nalatighedsintrestvoet (debetrentevoet verhoogd met een coëfficiënt van 10 %).

De voorwaarden die de toepassing van de rentevoet regelen zijn opgenomen in de kredietovereenkomst en in de art. 10 t.e.m. 13 van de door verweerster aanvaarde algemene voorwaarden. Ook de termijnen, voorwaarden en procedure tot wijziging van de debetrentevoet is opgenomen in art. 10 van de algemene voorwaarden.

4. Art. 14 § 2, 9°: Het jaarlijks kostenpercentage (JKP) en het totale door de consument te betalen bedrag, berekend bij het sluiten van de kredietovereenkomst.

De kredietovereenkomst vermeldt duidelijk het JKP (12,5 %). Het totale door de consument te betalen bedrag kan niet worden vermeld vermits (uiteraard) afhankelijk van de door verweerster gedane opnames. Dit is bij een kredietlijn met kaart uiteraard variabel.

5.Art. 14 § 2, 15°: Een waarschuwing betreffende de gevolgen van wanbetaling.

Art. 13 van de algemene voorwaarden bevat een duidelijke waarschuwing betreffende de gevolgen van wanbetaling.

6.Art. 14 § 2, 18°: Het al dan niet bestaan van een herroepingsrecht en de termijn voor de uitoefening ervan, alsmede andere uitoefeningsvoorwaarden.

De uitoefeningsvoorwaarden voor het herroepingsrecht zijn duidelijk opgenomen in art. 18 van de door verweerster aanvaarde algemene voorwaarden.

7.Art. 14 § 2, 20°: Het recht op vervroegde terugbetaling, de te volgen procedure en in voorkomend geval de informatie over het recht van de kredietgever op een vergoeding en de wijze waarop deze vergoeding wordt bepaald.

De regeling m.b.t. vervroegde terugbetaling is opgenomen in art. 10 van de door verweerster aanvaarde algemene voorwaarden.

8.Art. 14 § 2, 21°: De te volgen procedure om een einde te stellen aan de kredietovereenkomst.

De procedure voor opzegging van de kredietovereenkomst wordt beschreven in art. 19 van de door verweerster aanvaarde algemene voorwaarden.

9.Art. 14 § 2, 22°: De beschrijving en wijze van opstart van buitengerechtelijke klachten- en beroepsprocedures.

De buitengerechtelijke klachten- en beroepsprocedure alsmede de wijze van opstart ervan wordt beschreven in art. 23 van de algemene voorwaarden.

8. Uit het voorgaande blijkt dat de kredietovereenkomst alle in art. 14 § 2 WCK voorgeschreven vermeldingen bevat.

III.1.5. Art. 15 WCK: de verplichting te zoeken naar het best geschikte krediet voor de consument.

9. In overweging 3 werd reeds vastgesteld dat de door verweerster doorgegeven inkomstgegevens niet van aard waren om bij de kredietgever de overtuiging te wekken dat het voor verweerster onmogelijk zou zijn om het binnen de overeengekomen termijn terug te betalen.

Dit blijkt des te meer daar uit de door verweerster verstrekte en door de kredietgever geraadpleegde gegevens werd aangegeven dat verweerster met uitzondering van het hypothecair krediet met een maandelijkse afbetalingslast van € 411,55 geen andere kredieten lopende had.

Een kredietlijn van € 2.500,00 voor het lenigen van "*huishoudelijke behoeften*", zoals dat in de kredietovereenkomst wordt aangegeven, is niet overdreven of onaangepast.

III.1.6. Art. 31 § 1 WCK: verbod om de consument te verplichten een andere overeenkomst te ondertekenen.

10. De akte van loonoverdracht kan niet worden aangezien als een "*andere*" overeenkomst in de zin van art. 31 § 1 WCK. Ze is immers slechts een accessorium van de kredietovereenkomst. Wat meer is, art. 27 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon van de werknemers legt zelfs de verplichting op om de loonoverdracht op te nemen in een akte onderscheiden van die welke de hoofdverbintenis bevat waarvan zij de uitvoering waarborgt.

De akte van loonoverdracht kan dus niet worden beschouwd als "*andere overeenkomst*" in de zin van art. 31 van de WCK.

III.1.7. Besluit m.b.t. de rechtsgeldigheid van de kredietovereenkomst.

11. De kredietovereenkomst voldoet aan de vereisten die gesteld zijn door de Wet van 12 juni 1991 op het consumentenkrediet. De overeenkomst is rechtsgeldig.

De voorgaanden maken overigens ook duidelijk dat verweerster niet te goeder trouw is. Eerst hult zij zich in stilzwijgen, waarna zij het bestaan van een kredietovereenkomst formeel betwist. Pas nadat zij geconfronteerd wordt met de door haar ondertekende kredietovereenkomst vlooit zij de conformiteit van de overeenkomst met de WCK uit om alsnog te trachten aan haar opgenomen verbintenissen te ontsnappen.

De houding van verweerster maakt duidelijk dat zij de stringente regels van de WCK tracht te misbruiken. Uit de houding van verweerster kan zeer duidelijk worden afgeleid dat zij goed wist waartoe zij zich had verbonden.

III.2. De gevorderde bedragen.

12. Blijkens haar conclusie betwist verweerster het gevorderde bedrag niet. Hoewel de kredietovereenkomst voorziet in een nalatigheidsintrest van 13,75 %, beperkt eiseres de gevorderde nalatigheidsintresten tot 10 %, te rekenen vanaf 24.07.2016, zijnde de datum waarop volgens eiseres de kredietovereenkomst is opgezegd.

Hoewel het eigenlijke opzeggingschrijven door eiseres niet wordt voorgelegd, wordt ook deze datum niet door verweerster betwist.

De contractuele doch door eiseres herleide verwijntresten zijn enkel verschuldigd op de nog openstaande hoofdsom in kapitaal. Op de forfaitaire schadevergoeding zijn enkel de gerechtelijke intresten verschuldigd, te berekenen aan de wettelijke intrestvoet vanaf de datum van inleidende dagvaarding.

III.3. De gerechtskosten.

13. Verweerster moet als in het ongelijk gestelde partij ook worden veroordeeld tot de gerechtskosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding.

Vermits verweerster werd toegelaten tot de gunst van de kosteloze tweedelijns juridische bijstand, kan zij slechts worden veroordeeld tot de toepasselijke minimum vergoeding, zijnde € 240,00.

III.4. De uitvoerbaarheid bij voorraad.

14. De zaak valt onder toepassing van het nieuwe art. 1397 Ger.W., zoals gewijzigd met de Wet van 19 oktober 2015 houdende wijziging van het burgerlijk procesrecht en houdende diverse bepalingen inzake justitie.

Dit vonnis is derhalve uitvoerbaar bij voorraad zonder dat daartoe uitdrukkelijk moet worden beslist.

Beslissing

Rechtdoende op tegenspraak.

De vrederechter verklaart de hoofdvordering ontvankelijk en als volgt gegrond:

•Veroordeelt verweerster om aan eiseres een bedrag te betalen van **TWEEDUIZEND DRIEHONDERDVIERENZEVENTIG EURO EN VIJFTIG CENT (€ 2.374,50)**, meer de verwijl- en gerechtelijke intresten te berekenen als volgt:

- o 10 % per jaar op € 2.023,81 vanaf 24.07.2016 tot de datum van betaling;
- o De wettelijke intrestvoet op € 202,38 vanaf 21.02.2017 tot de datum van betaling;

•Veroordeelt verweerster tot de gerechtskosten en stelt deze kosten aan de zijde van eiseres vast op € 269,99 kosten van dagvaarding, rolstelling en € 240,00 rechtsplegingsvergoeding en aan de zijde van verweerster op nihil, daarin niet begrepen de eventuele andere kosten zoals deze van registratie, uitgifte, betekening en uitvoering van dit vonnis.

De vrederechter verklaart de tegenvordering ontvankelijk doch ongegrond.

De vrederechter heeft getekend met de griffier.

De griffier,

De vrederechter,